

kommande have havt Udsættelse. For at fremsthynde Forsøgningen er det i § 30, jfr. § 42, fastsat, at Tvistigheder om, hvorvidt eller i hvilken Orden de Paagjældende skulle fyldestgøres af Auktionssummen, ikke nødvendigvis skulle forhandles eller finde deres Afgjørelse paa dette Trin af Sagen, men kunne udstydtes til et senere Tidspunkt, saa at selve Auktionen fridrer fremad uden Hensyn til dem; i saadanne Tilfælde bliver det ved Auktionsvilkårene at bestemme, at Kjøbesummen eller den omtvistede Del af samme skal indbetales til Auktionsforvalteren, medens Vilkårene ellers som Regel skulle angive de enkelte Personer, der ere berettigede til Deltagelse i Kjøbesummen. Naar Auktionsvilkårene ere fastsatte, har Auktionsforvalteren uden yderligere Opfordring at tillyse Auktionen (§ 32). De tvende foreløbige Auktioner, som efter den gjældende Ret bidrage ikke lidet til at forhale Forsøgningen, ere efter Udfæstet bortfaldne, og i Reglen skal der kun afholdes een Auktion (§ 36). Den, der har erholdt Hammerslag, skal berigtige Kjøbesummen ved Betaling enten umiddelbart til de i Vilkårene angivne Personer eller til Auktionsforvalteren, dersom dette maatte være bestemt i Henhold til § 30. I sidtnevnte Tilfælde har Auktionsforvalteren strax at gjøre et Udfæst til Auktionssummens Fordeling mellem de Bedkommende, som derpaa indfalder til et Møde (§ 42). Indfaldelsen, der sker paa samme Maade som til det Møde, der afholdes til Auktionsvilkårenes Fastsættelse, skal indeholde en Bemærkning om, at Udfæstet ligger til Eftersyn paa Auktionsforvalterens Kontor, hvor enhver Bedkommende mod sportlemæssig Betaling kan faae en Afstrift af det. Fremkommer der i det berammede Møde ingen Indsigelse mod Auktionsforvalterens Udfæst, fordeles Kjøbesummen i Overensstemmelse med dette, dog uden at herved Nogens Ret ibrigt prækluderes, saa at altsaa Enhver, der maatte anse sig for berettiget til den Del af Kjøbesummen, som er udbetalt til en Anden, er besøjet til i Overensstemmelse med den borgerlige Rets Regler at søge Beløbet tilbage fra den, hvem det urettelig er kommet tilgode. Fremsettes der derimod Indsigelser, og Auktionsforvalteren ikke kan tilvejebringe Enighed, afgjør han Spørgsmaalet ved Kjendelse. Den Del af Auktionssummen, som er Gjenstand for Tvist, tilbageholdes af Auktionsforvalteren indtil Sagens endelige Afgjørelse (§ 42).

Ved Tvangsafsalget bortfalder alle de Retskrav paa Tingen, til hvis Fyldestgjørelse Auktionen efter det Anførte maa siges at være foregaaet. Denne Retsvirkning er kun

betinget af, at Kjøberen opfylder Auktionsvilkårene (§ 44), men derimod kommer det ikke i Betragtning, om de Bedkommende virkelig erholde den Fyldestgjørelse, hvorpaa de efter deres materielle Retsstilling have Krav, eller om dette ikke bliver Tilfældet som en Følge af, at de ikke have givet Møde under Auktionen og gjort deres Ret gjældende. Det Anførte gjælder ogsaa om saadanne Rettigheder, hvis Tilværelse har været ubekendt, navnlig fordi Skjode- og Pantebøgerne ikke udviste Noget om dem. Uagtet der som en Følge heraf ikke vil udgaa nogen personlig Indtaldelse til de Bedkommende, gaar deres tinglige Ret dog tabt, og indfinde de sig først, efterat Kjøbesummen er berigtiget og fordelt mellem dem, der have givet Møde, have de kun personlig Negres til den, der har opbebaaret deres Anpart. Det oversees ikke, at der ved denne Ordning fremkommer en hidtil ukendt Præklusion af Rettigheder over Tingen, og det skal endogsaa erkjendes, at Forslagets Princip ikke med Nødvendighed kræver dette Resultat, idet Principet vel lod sig gennemføre, om man end indskrænkede Tvangsauktionen til at være en Opgjørelse mellem de Personer, om hvis Interesse i Ejendommen der havde Rindskab, men da det kun er yderst sjældent, at tinglige Rettigheders Tilværelse ikke kan erfares af Skjode- og Pantebøgerne, og da Retsstab af den angivne Art altsaa forsaavidt de Bedkommende ikke gjøre sig skyldige i Forsømmelse, ville blive noget ganske Uødvandligt, er det antaget, at der ikke er Grund til af Hensyn til saadanne ekstraordinære Tilfælde at opgive en Ordning, som ibrigt frembyder store Fordele. Det er nemlig klart, at jo mere man sikker Erhvervelsen af Ejendomme ved Tvangsauktion, desto mere Udbygt bliver der til at faae Ejendommen udbragt til den højeste Pris, og Trangen til at sikre Kjøberen ved at erklære alle Retskrav af den omhandlede Art for tilintetgjorte, er saa meget større, som han netop ved Tvangsafsalg ikke har Udgang til at faae saadan paalidelig Oplysning om Behæftelserne paa Ejendommen, som han ved frivilligt Salg kan vente af Sælgeren, medens han netop ved Tvangsafsalg staar uden en Hjemmelsmand, hos hvem han kan søge Negres for det Tab, han lider, naar der viser sig at være saadanne ikke påaregnede Behæftelser. Det bidrager vistnok ofte ikke lidet til at trykke Prisen paa faste Ejendomme ved Tvangsafsalg, at Kjøberen i den omhandlede Henseende ikke har den Garanti som ved frivillige Salg. Herpaa raades der altsaa for en Del Bod ved den Tilintetgjørelse af de omhandlede Retskrav, som indtræder efter Forslaget.